

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 8 grudnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Andrzej Niwicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 grudnia 2025 r. w Warszawie wniosku z dnia 3 grudnia 2025 r. o uchylenie zakazu zawarcia umowy do czasu ogłoszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze, wniesionego przez Zamawiającego: Gmina Miasta Gdyni

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Rozbudowa ul. Wiczlińskiej na odcinku od stacji gazowej „Wiczlino” do SP 37 w Gdyni” (numer referencyjny: UI.271.1.5.2025), co do którego ogłoszenie zostało opublikowane w DZ. U. UE pod nr 450803-2025, Dz.U. S: 130/2025 w dniu 10 lipca 2025 roku.

postanawia:

uchylić zakaz zawarcia umowy w związku z wniesieniem odwołania na czynności Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego.

U z a s a d n i e

Zamawiający złożył wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy przed ogłoszeniem wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze.

W opinii Zamawiającego w sprawie zachodzą przesłanki wymienione w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.).

Stwierdził, że uzasadnieniem wniosku jest fakt, iż niezawarcie umowy w terminie do dnia 15 grudnia 2025 r., spowoduje poważne, negatywne skutki dla interesu publicznego, które znacznie przewyższają korzyści wynikające z ochrony interesów, dla których wniesiono

odwołanie. Wskazał, że utrzymywanie zakazu zawarcia umowy do zakończenia postępowania odwoławczego, realnie po 15 grudnia 2025 r. naruszy dobro publiczne. Podkreślił, że jednym z najistotniejszych czynników przemawiających za niezwłocznym uchyleniem zakazu zawarcia umowy jest utrata dofinansowania przeznaczonego na realizację przedmiotowego zadania, w sytuacji gdy umowa o udzielenie zamówienia publicznego nie zostanie zawarta do dnia 15 grudnia 2025 r. co pozostaje w bezpośrednim związku z treścią umowy nr 14/P/RFRD/2025 z 11 czerwca 2025 r., na mocy której uzyskał dofinansowanie w ramach Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg. Przyznane Zamawiającemu dofinansowanie stanowi ponad 30% wartości przedmiotu zamówienia, co stanowi kluczowy wkład finansowy, bez którego Gmina Miasta Gdyni nie będzie w stanie przystąpić do realizacji zadania. Utrata dofinansowania doprowadziłaby do zniszczenia wieloletniego procesu planistycznego i przygotowawczego oraz powstania poważnych, skutków dla interesu publicznego, ograniczając możliwość rozwoju infrastruktury drogowej w dynamicznie rozwijającej się dzielnicy Gdyni, Chwarzno-Wiczlino. Jak stwierdził zamawiający, realizacja inwestycji pozostaje w ścisłym związku z ochroną interesu publicznego, którego znaczenie w sposób oczywisty wykracza poza indywidualne potrzeby określonych uczestników postępowania i dotyczy szerokiej grupy użytkowników infrastruktury w tym tych najmniej chronionych tj. pieszych (szczególnie dzieci i młodzież) oraz rowerzystów. Planowany odcinek ul. Wiczlińskiej stanowi kluczowy element układu komunikacyjnego dzielnicy Chwarzno-Wiczlino – jednej z najszybciej rozwijających się części Gdyni, w której liczba mieszkańców dynamicznie rośnie z każdym rokiem. Odcinek ten łączy obszary intensywnej zabudowy mieszkaniowej z instytucjami oświatowymi, w tym szkołą podstawową i zespołem przedszkoli, co powoduje, że korzystają z niego w szczególności piesi oraz rowerzyści, w tym dzieci i młodzież, a więc użytkownicy wymagający szczególnej ochrony. Niezwłoczne rozpoczęcie prac jest konieczne dla poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego. Istniejący odcinek drogi cechuje się znacznym stopniem degradacji, niewystarczającą szerokością, brakiem poboczy oraz miejscami o nieodpowiednim oznakowaniu, co zwiększa ryzyko wypadków i kolizji. Użytkownicy – w tym mieszkańcy, transport zbiorowy oraz służby ratunkowe – narażeni są na niebezpieczne warunki poruszania się. Każdy dzień opóźnienia oznacza dalsze korzystanie z infrastruktury, która nie spełnia współczesnych norm bezpieczeństwa. Dodatkowo droga użytkowana jest przez pojazdy zakładu utylizacji odpadów, które przyczyniają się do dalszego pogorszenia się stanu nawierzchni oraz stwarzają zagrożenie dla pozostałych użytkowników. Brak ciągłości chodników, brak drogi dla rowerów, niewystarczające oświetlenie oraz niewybudowana kanalizacja deszczowa znacząco utrudniają bezpieczne i komfortowe przemieszczanie się mieszkańców. Warunki te w praktyce wymuszają wzmożone korzystanie z transportu indywidualnego, co dodatkowo potęguje obciążenie istniejącej infrastruktury. W świetle

powyższego, konieczność niezwłocznego rozpoczęcia prac ma wymiar nie tylko infrastrukturalny, ale przede wszystkim społeczny i bezpieczeństwa publicznego.

Zaniechanie realizacji inwestycji z powodu braku dofinansowania negatywnie wpłynie również na płynność komunikacyjną całej dzielnicy. /.../. Zamawiający wskazał także na aspekt ekonomiczny, który stanowi element interesu publicznego. „Zaniechanie, odwlekanie realizacji przedmiotowej inwestycji prowadzi, bowiem do systematycznego pogarszania się stanu technicznego istniejącej drogi. Postępująca degradacja infrastruktury w sposób bezpośredni generuje konieczność ponoszenia coraz większych nakładów na jej doraźne utrzymanie – w szczególności na naprawy ubytków, wzmacnianie konstrukcji nawierzchni czy działania mające na celu minimalne poprawienie bezpieczeństwa użytkowników. Działania te, choć kosztowne, nie przynoszą trwałych efektów i nie rozwiązują przyczyn problemów, mają jedynie charakter tymczasowy, a ich efektywność ogranicza się do krótkiego okresu. W dłuższej perspektywie takie podejście skutkuje nieefektywnym gospodarowaniem środkami publicznymi, gdyż środki przeznaczone na kolejne, powtarzające się interwencje można byłoby racjonalnie wykorzystać na przeprowadzenie kompleksowej przebudowy, która zapewni trwałość infrastruktury i usunie źródła jej degradacji. Odkładanie realizacji inwestycji potęguje również ryzyko wystąpienia poważniejszych awarii bądź konieczności wprowadzenia ograniczeń w ruchu, co dodatkowo generowałoby koszty – zarówno finansowe, jak i społeczne. Racjonalne gospodarowanie środkami publicznymi, będące jedną z podstawowych zasad funkcjonowania administracji publicznej oraz procesów inwestycyjnych, przemawia jednoznacznie za koniecznością niezwłocznego przystąpienia do realizacji zadania. Szybkie rozpoczęcie kompleksowej modernizacji drogi pozwoli ograniczyć wydatki na bieżące, nieskuteczne działania, a przede wszystkim zapewni trwałe i systemowe rozwiązanie problemów infrastrukturalnych, przynosząc wymierne korzyści ekonomiczne oraz społeczne dla całej wspólnoty lokalnej.” Wskazał także na realizację projektu rozwoju zrównoważonego transportu pozostającego w związku z przedmiotową inwestycją.

Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności, w tym w szczególności konieczność ochrony przed wygaśnięciem umów o dofinansowanie i utratę środków, bez których nie będzie możliwe zrealizowanie zamierzeń zapewniających bezpieczeństwo użytkowników drogi, potrzebę utrzymania prawidłowego funkcjonowania układu komunikacyjnego dzielnicy, możliwość realizacji pozostałych przedsięwzięć drogowych, oraz obowiązek racjonalnego i efektywnego gospodarowania środkami publicznymi, należy uznać, że niezwłoczne zawarcie umowy i rozpoczęcie realizacji inwestycji leży bezpośrednio w interesie publicznym. Dalsze utrzymywanie zakazu zawarcia umowy prowadziłoby do pogłębiania się negatywnych skutków społecznych, komunikacyjnych i ekonomicznych, a tym samym stałoby w sprzeczności z celem, jakemu służą przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych.

Stwierdził, że uchylenie zakazu zawarcia umowy w Postępowaniu uzasadnione jest negatywnymi skutkami dla interesu publicznego, wynikającymi z faktu niezawarcia umowy. Powyższe negatywne skutki przewyższają korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez Zamawiającego w Postępowaniu. Wobec powyższego uchylenie zakazu zawarcia umowy leży w interesie publicznym i jest konieczne dla zapewnienia terminowej i prawidłowej realizacji zamówienia.

Na podstawie wniosku złożonego przez Zamawiającego **Krajowa Izba Odwoławcza** ustaliła i zważyła co następuje:

wniosek o uchylenie zakazu zawarcia umowy zasługuje na uwzględnienie.

Z przepisu art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy PZP wynika, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest możliwe w przypadku gdy nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego i skutki te przewyższyłyby korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu.

Pojęcie „interesu publicznego” nie ma charakteru jednolitego i stałego. Jego treść powinna być ustalana i konkretyzowana w każdym przypadku na nowo, w zależności od potrzeb, wymagań i charakteru sprawy. Interes publiczny zawsze dotyczy pewnego ogółu, nieokreślonej liczby osób, nie odnosi się natomiast do interesu jednostkowego, czy też określonej grupy. Z jego naruszeniem mamy zatem do czynienia w przypadku, gdy skutki określonych działań będą miały powszechny charakter.

W ocenie Izby wiarygodne jest stwierdzenie zawarte we wniosku, że opisane w nim okoliczności jako wiarygodne, w tym w szczególności konieczność ochrony przed wygaśnięciem umów o dofinansowanie i utratę środków, bez których nie będzie możliwe zrealizowanie zamierzeń zapewniających bezpieczeństwo użytkowników drogi, potrzebę utrzymania prawidłowego funkcjonowania układu komunikacyjnego dzielnicy, możliwość realizacji pozostałych przedsięwzięć drogowych, oraz obowiązek racjonalnego i efektywnego gospodarowania środkami publicznymi, należy uznać, że niezwłoczne zawarcie umowy i rozpoczęcie realizacji inwestycji leży bezpośrednio w interesie publicznym.

W realiach niniejszej sprawy interes publiczny ma zdecydowanie większą wagę niż interes indywidualny podmiotów wnoszących odwołanie.

Natomiast interes publiczny w sprawie odnosi się do dobra wspólnego – zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego, utrzymania płynności komunikacyjnej, dostępu mieszkańców do infrastruktury publicznej oraz możliwości realizacji inwestycji o strategicznym znaczeniu dla lokalnej społeczności.

Z tego względu należy uznać, że przesłanka, o której mowa w art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy Pzp, została spełniona, a zagrożenie interesu publicznego wykazane.

Istotne jest przy tym wskazanie na znaczenie przewidywanego czasu rozpoczęcia realizacji zamówienia i potrzebę niezwłocznego zawarcia umowy.

Z przepisu art. 578 ust. 2 pkt 1 ustawy PZP wynika, że uchylenie zakazu zawarcia umowy jest możliwe w przypadku gdy nie zawarcie umowy mogłoby spowodować negatywne skutki dla interesu publicznego, i skutki te przewyższyłyby korzyści związane z koniecznością ochrony wszystkich interesów, w odniesieniu do których zachodzi prawdopodobieństwo doznania uszczerbku w wyniku czynności podjętych przez zamawiającego w postępowaniu.

Izba podziela zasadność wyводу, iż pojęcie „interesu publicznego” powinno być ustalane i konkretyzowane w każdym przypadku na nowo, w zależności od potrzeb, wymagań i charakteru sprawy. Interes publiczny zawsze dotyczy pewnego ogółu, nieokreślonej liczby osób, nie odnosi się natomiast do interesu jednostkowego, czy też określonej grupy.

Po analizie argumentacji przedstawione we wniosku, jak też po zapoznaniu się z treścią złożonego odwołania Izba doszła do przekonania, że Zamawiający przekonująco wykazał zasadność wniosku.

Izba uznała, że w przedmiotowym postępowaniu zachodzą merytoryczne przesłanki uchylenia zakazu zawarcia umowy wskazane w art. 578 ust. 2 ustawy Pzp.

Z uwagi na powyższe, Izba postanowiła jak w sentencji.

Stosownie do art. 578 ust. 4 zdanie 2 ustawy Pzp na niniejsze postanowienie nie przysługuje skarga.

Skład orzekający:

.....

